

865A $\frac{21}{3}$ SV - Röd.
Peter
GRATIS
MALBERG

M
Millionærdrengen

A/S PALLADIUM præsenterer

MILLIONÆRDRENGEN

Manuskript:

KJELD ABELL

efter WALTER CHRISTMAS' FORTÆLLING

Iscenesat af

A. W. SANDBERG

Fotograf: *Carlo Bentsen* — Dekorationer: *Garlo Jacobsen*

Tone: *Erik Rasmussen*

Musik: *Kai Normann-Andersen*

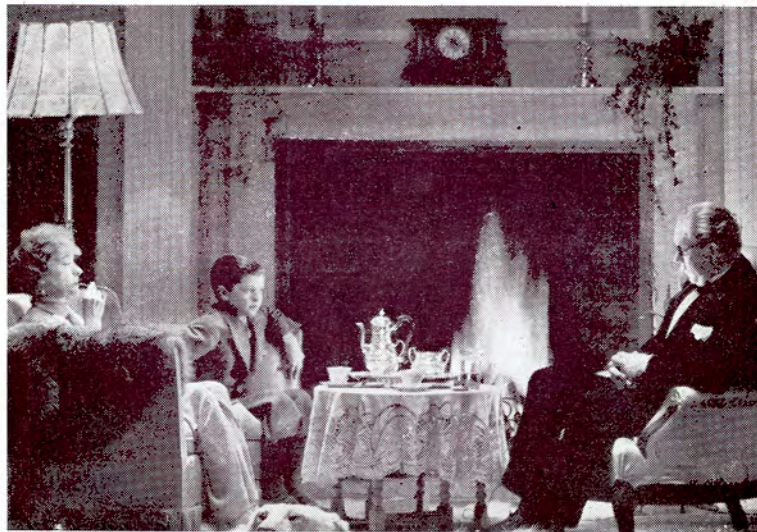
Orkester: *Erik Tuxen* — Instrumentation: *Peter Deutsch*

En del af scenerne i »Magasin Rowly« er optaget i
MAGASIN DU NORD, København, med Direktionens velvillige Assistance

Personerne:

Tanten	<i>Karen Caspersen</i>
Formynderen	<i>Sigurd Langberg</i>
Major Plummer	<i>Peter Malberg</i>
Dolly, hans Datter	<i>Tove Arni</i>
Ralph, modetegner	<i>Ebbe Rode</i>
Bess, hans søster	<i>Karen Lykkebus</i>
John Rowly	<i>Finn Manu</i>

Iøvrigt medvirker: Mathilde Nielsen — Ellen Rovsing —
Astrid Neumann — Petrine Sonne — Charles Wilken
— William Bewer — Eigil Reimers — Aage Hertel —
Poul Müller — Poul Reichardt — Henry Nielsen samt
Ole Bruun (»den artige dreng«) — Morten Kiel (avis-
drengen)

MAGASIN ROWLY er en af Londons største Forretninger. Op ad magasinets trapper og elevatorer myldrer dag efter dag de tusinder af kunder. Guldstrømmen glider ustandselig gennem alle forretningens kontorer og lokaler for sluttelig at ende i Rowlyernes bank, hvor millionerne hober sig op i form af aktier og obligationer.

Men familien Rowly er blevet fattig på medlemmer — der er kun en eneste Rowly tilbage — den tolvårige John. Til trods for sin rigdom har han ingen rådighed over sin person. Han har at lystre tante *Fanny*, hans opdragerinde og daglige plageånd, og så i de store og afgørende spørgsmål formynderen, den strenge og værdige hr. Mickins, der er direktør for magasinet.

John er egentlig en rask og frejdig dreng, der helst vil tumle sig mellem jævnaldrende. Han får dog aldrig lov til at udsætte sit

kostbare liv for fare, men lever nærmest som en fange i det fornemme Rowly-palæ, hvor hans eneste venner er chaufføren og den gamle tjener James.

Tante Fanny har ikke begreb om at opdrage en dreng, og hendes evige skænderier over bagateller kan ofte gøre John fuldstændig desperat. Så giver han sin vrede luft i de bramfri, folkelige udtryk, som han har lært af chaufføren. Efter sådanne scener er tanten aldeles fortvivlet og klager sin nød til formynderen.

Det har været John Rowlys højeste ønske at komme i kostskole, men hverken tanten eller formynderen anser det for rådeligt at udsætte ham for en sådan risiko. Al undervisning foregår i John's private skolestue, hvor en agtværdig professor søger at bibringe ham den fornødne lærdom. Tantens har engageret en dreng ved navn Emilius, der skal holde John med selskab, deltage i undervisningen og foregå den lille Rowly med et godt eksempel.

John kan ikke fordrage »den artige dreng«, der tilmed får betaling for at sladre om alting. Da Emilius kalder ham en *pengeautomat*, bliver John rasende og giver ham en omgang klø. Den gamle professor formår ikke at få de to drenge til at forliges, og tante Fanny må også opgive ævret. John er slet ikke til at styre, han arbejder sig op til voldsom hidsighed og gør oprør mod tanten og læreren — mod hele tilværelsen.

Medens John får et par timers stuearrest, tilkaldes formynderen. Imidlertid er drengen blevet rolig og kikker ud af vinduet. Han får øje på en negerdreng, der sælger aviser ovre på den anden side af gaden. I samme nu får John en idé, kalder på avisdrengen og overtaler ham til at entre ind gennem vinduet. Den fattige purk er straks lidt mistænksom over for den rige dreng, der foreslår, at de skal bytte tøj, men da John tilbyder en klækkelig betaling, går avisdrengen dog ind på forslaget.

I løbet af et par minutter har de byttet tøj, og så forsvinder den unge John Rowly ud til friheden. Han er langt væk, da tanten og formynderen omsider opdager, at fuglen er fløjet. — — —

John er fast besluttet på aldrig mere at vende tilbage til sine plageånder. Det er første gang, han er ude på egen hånd, og han nyder sin nyerhvervede frihed. Han sælger nogle af aviserne og sætter sig på en stentrappe. En djærv sømand tager ham med hen i

en sangerindeknejspe, hvor drengen skal holde øje med, at sømanden ikke drikker hele hyren op. John kikker forundret på det mærkelige liv, der udfolder sig i knejspen, hvor man gennem tobakstågen skimter scenen med de tarvelige syngepiger. Overvældet af træthed falder han i søvn ved bordet, indtil han pludselig vågner op og ser en hel parade af tomme flasker. Så giver han resolut det aftalte »praj«, sømanden kommer til besindelse og stavrer af med drengen, der følger ham til et logihus.

Her tumler manden ind uden at skænke sin trofaste lille ledsager en tanke. John vandrer videre og slår sig ned på en bænk i en park. En ung vagabond fatter medlidenhed med den hjemløse dreng og giver ham natlogis i en gammel bil.

Næste dag vil John pantsætte sit ur for at skaffe penge til mad. Han er imidlertid blevet efterlyst i radioen, og morgennavi-

serne bringer den sensationelle nyhed, at millionærdrengen er kidnappet. John er lige ved at blive fanget, da han vil pantsætte sit ur, men han finder tilfældigvis en hjælper i den gamle, snurige major Plummer, der tager sig faderligt af ham.

Major Plummer lever i yderst fattige kår sammen med sin datter Dolly, der er hattsyerske. De bor øverst oppe i en lejekaserne, hvor de har husholdning tilfælles med den unge modetegner Ralph og hans søster, maskinskriversken Bess, som bebor et par tilstødende værelser. Majoren tager drengen med hjem, og John får lov til at være hos »familien« på den betingelse, at han forretter tjeneste som bydreng og husassistent.

Mellem majoren og John udvikler der sig snart et kammeratligt forhold. Den skikkelige gamle herre er ikke rigtig vel forvaret, han sysler med en »opfindelse«, en mystisk maskine, som han

regner med engang skal indbringe ham en formue. Foreløbig koster opfindelsen ham en masse penge, ustandselig køber han nye dele til maskinen, og den hjemlige fred forstyrres hyppigt af forbitrede kreditorer. Det er en stor glæde for majoren, at John straks synes at forstå hans »opfindelse«s betydning, og de to tilbringer mange lykkelige timer med at sysle med maskinen.

Efterhånden går det op for drengen, at både tegneren, Bess og Dolly allesammen arbejder for Magasin Rowly — og at de *bader* dette magasin, der byder dem en elendig betaling. Han har fattet oprigtig hengivenhed for disse mennesker, hos hvem han for første gang i sit liv er blevet mødt med forståelse, og han er meget ængstelig for, at de skal opdage, hvem han i virkeligheden er.

Ralph og Dolly elsker hinanden, men det er håbløst at tænke på ægteskab, så længe indtægterne er så små. Efter en week-end

tur, hvor de på grund af en døv kroværtindes misforståelse kommer til at dele værelse, søger Ralph forgæves gageforhøjelse for at kunne holde bryllup. Fremtiden tegner sig i mørke farver, og helt galt bliver det, da Dolly får sin afsked, fordi John, der bringer hatte til Magasin Rowly, har kaldt directricen for en »edderfugl«.

Drengen får nu den fantastiske idé at begå indbrud i magasinet for at hjælpe sine venner. Han mener, »at man må have lov til at stjæle fra sig selv.« Det natlige indbrud mislykkes fuldstændig, og nøden i det lille hjem bliver dag for dag større. Tilsidst kommer den store katastrofe — en udpantning, der ribber lejligheden for alt. Om det så er majorens vidunderlige maskine, bliver den taget.

John indser, at han må ofre sig selv for at hjælpe sine venner. Der er udlovet en vældig ducør til den, der finder ham, og John er klar over, at disse penge kan hjælpe majoren og de unge over alle vanskeligheder. Vi skal ikke røbe, hvorledes han iværksætter sin plan — Ralphs uforsonlige had til »Rowly-slænget« er lige ved at tage modet fra drengen, men alt ender lykkeligt, og millionærdrengen vender hjem til Rowly-palæet, beriget med erfaringer fra livets hårde skole.

